

[Bernhard Baunsgaard]

mistanke i henseende til den kriminalitet, som danner grundlag for varetægtsfængslingen«.

Jeg er enig med Gammeltoft-Hansen, og jeg kan godt her sige, at de radikale ikke støtter et sådant forslag; vi agter at stemme imod det ændringsforslag, som venstre og de konservative sammen med CD og kristeligt folkeparti har stillet.

I fortsættelse heraf vil jeg gerne sige i anledning af det, fru Mimi Jakobsen sagde om, at politiet skal styrkes, at jeg gerne i udvalget til næste år vil drøfte, om vi kan styrke politiets stilling over for den bølge af vold, som bryder ind over vore grænser, men det må være på rimelige betingelser. Det må ikke være sådan, at vi i den anledning bryder ind i et halvt århundredes retspraksis i Danmark.

Om de ændringsforslag, der er stillet, skal jeg sige, at vi støtter to af de ændringsforslag, der er stillet uden for betænkningen af hr. Wilhjelm. For så vidt angår nr. 1, bør det naturligvis være både mænd og kvinder, der kan komme på tale.

Jeg vil gerne sige i fortsættelse af det, hr. Hagen Hagensen sagde om forslaget om, at politiet ikke er berettiget til at meddele offentligheden resultater eller vurderinger af efterforskningen undtagen gennem behandlingen ved retten, at det finder jeg er meget væsentligt. Som bekendt har vi en regel om, at politiet ikke må sige noget om skyldspørgsmålet, men der er nok grund til at tage en stramning på dette punkt. Nu forstår jeg, at der er stillet forslag om, at vi skal have en fornyet udvalgsbehandling, og så håber jeg, at vi i fortsættelse af det, hr. Hagen Hagensen sagde, kan finde frem til en formulering, som kan accepteres af et flertal, men med det indhold, som hr. Wilhjelm har stillet ændringsforslag om.

Det radikale venstre har sammen med andre partier stillet en række ændringsforslag og stiller derudover egne ændringsforslag. Disse forslag har været kommenteret af hr. Hjortnæs, som konkluderede, at det såmænd nok var tænkt i den bedste mening af verden, men at evnerne ikke havde stået mål med hensigten, og at usikkerheden var blevet større. Jeg tror ikke, det gavner i denne sag at diskutere på den måde, og jeg vil gerne have lov til at tilbagevise hr. Hjortnæs' beskyldning. Det vil jeg gerne gøre ved at tage blot to eksempler frem.

I § 748 står der, at man så vidt muligt skal underrette den sigtede om alle retsmøder, og at han er berettiget til at overvære dem. Dette drejer sig om et menneske, der er sigtet for at have overtrådt en eller anden lov, og så finder hr. Hjortnæs, at det vil øge usikkerheden, når jeg og andre foreslår, at »så vidt muligt« udgår, sådan at man altid skal underrette den sigtede om, hvad det er, man anklager ham for, og at han skal have lov til at overvære retsmøderne.

Må jeg tage en anden ting. Til § 752 har jeg og andre stillet ændringsforslag om, at den sigtede skal gøres bekendt med sine retigheder. Hr. Hjortnæs mener, at det er at gøre det hele usikkert, at jeg kræver indsat, at han skal gøres bekendt med sine rettigheder efter den lov, vi her behandler. Jeg må skarpt tilbagevise en sådan beskyldning.

Derefter vil jeg gerne sige samlet om dette forslag om ændring af retsplejeloven, at det er en forbedring på adskillige punkter. Det er det, som det også har været antydnet, især gennem lovfæstelsen af en praksis, der på mange væsentlige punkter er gået videre end vor gældende retsplejelov. Jeg anser det for et væsentligt fremskridt, at denne praksis bliver lovfæstet.

Jeg vil imidlertid også gerne understrege, at dette lovforslag drejer sig om borgernes forhold, når de kommer i konflikt med de love, som samfundets flertal har vedtaget. Det drejer sig om forholdene og betingelserne for de jurister, der skal forsvare os, når vi har forbrudt os, og det er et lovforslag om regler, som vi er så optaget af, når vi drøfter menneskerettigheder i stater med andre styreformers end vore, hvad enten det er marxistiske styreformers i Øst, diktaturer i Vest eller nye stater i Syd.

Regeringen har vel som udgangspunkt haft et ønske om at styrke borgeren og hans forsvarers stilling, men ud fra en ulykkelig forestilling om, at denne bedrede stilling må der betales for, har regeringen og socialdemokratiet så ment, at man i visse situationer skulle sætte alle de ønskede og foreslåede forbedringer ud af kraft, så borgerens og hans forsvarers stilling gøres endog ringere, end praksis er i dag.

Jeg vil gerne understrege, at man ikke i disse spørgsmål kan prange på den måde. At svække individets og hans forsvarers stilling er at forlade den tillid til styrken i det frie,